



RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER FINANSÓW

DD2/0602/5/KOI/2011/BMI9-1823

Dot. BPS/DSK-043-3351/11

Warszawa, dnia 9 marca 2011 r.

SEKRETARIA
Biura Prac Senackich

Wpłynęło dn. 10.03.11, zat.
nr 2175, podpis.

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 10.03.11.

nr 1076, podpis. Borusewicz

Pan

Bogdan Borusewicz

Marszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

Sanonny Pierre Mamouth

Odpowiadając na wystąpienie z dnia 9 lutego 2011 r. Nr BPS/DSK-043-3351/11, przy którym załączono oświadczenie złożone przez Pana Senatora Sławomira Kowalskiego podczas 70. posiedzenia Senatu RP w dniu 4 lutego 2011 r. w sprawie warunków wymaganych dla zaliczenia określonych pojazdów samochodowych do kategorii samochodów ciężarowych, uprzejmie wyjaśniam.

Przez samochód osobowy, o którym mowa w art. 5b pkt 19 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2010 r. Nr 51, poz. 307 ze zm.), zwanej dalej „ustawą PIT” oraz w art. 4a pkt 9 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą CIT”, rozumie się pojazd samochodowy o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 tony, konstrukcyjnie przeznaczony do przewozu nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą, z wyjątkiem:

- a) pojazdu samochodowego mającego jeden rząd siedzeń, który oddzielony jest od części przeznaczony do przewozu ładunków ścianą lub trwałą przegrodą, klasyfikowanego na podstawie przepisów prawa o ruchu drogowym do podrodzaju: wielozadaniowy, van,
- b) pojazdu samochodowego mającego więcej niż jeden rząd siedzeń, które oddzielone są od części przeznaczony do przewozu ładunków ścianą lub trwałą przegrodą i u którego długość części przeznaczony do przewozu ładunków, mierzona po podłodze od najdalej wysuniętego punktu podłogi pozwalającego postawić pionową ścianę lub trwałą przegrodę pomiędzy podłogą a sufitem do tylnej krawędzi podłogi, przekracza 50% długości pojazdu; dla obliczenia proporcji, o której mowa w zdaniu poprzednim, długość pojazdu stanowi odległość pomiędzy dolną krawędzią przedniej szyby pojazdu a tylną krawędzią podłogi części pojazdu przeznaczony do przewozu ładunków, mierzona w linii poziomej wzdłuż pojazdu pomiędzy dolną krawędzią przedniej szyby pojazdu a punktem wyprowadzonym w pionie od tylnej krawędzi podłogi części pojazdu przeznaczony do przewozu ładunków,
- c) pojazdu samochodowego, który ma otwartą część przeznaczony do przewozu ładunków,
- d) pojazdu samochodowego, który posiada kabinę kierowcy i nadwozie przeznaczony do przewozu ładunków jako konstrukcyjnie oddzielne elementy pojazdu,

- e) pojazdu samochodowego będącego pojazdem specjalnym w rozumieniu przepisów prawa o ruchu drogowym o przeznaczeniach wymienionych w załączniku nr 9 do ustawy o podatku od towarów i usług.

Natomiast stosownie do art. 5c ustawy PIT oraz art. 4b ustawy CIT w przypadku pojazdów samochodowych o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 tony spełnienie wymagań określonych odpowiednio w art. 5a pkt 19 lit.a)-d) (PIT) oraz art. 4a pkt 9 lit. a)-d) (CIT) pozwalających na niezaliczenie danego pojazdu samochodowego do samochodów osobowych, stwierdza się na podstawie dodatkowego badania technicznego przeprowadzonego przez okręgową stację kontroli pojazdów, potwierdzonego zaświadczeniem wydanym przez tę stację, oraz dowodu rejestracyjnego pojazdu, zawierającego właściwą adnotację o spełnieniu tych wymagań. Kopię takiego zaświadczenia podatnik jest obowiązany dostarczyć, w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania, właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego. W przypadku gdy w ww. pojeździe dla którego wydano zaświadczenie, zostały wprowadzone zmiany, w wyniku których pojazd nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 5a pkt 19 lit.a)-d) ustawy PIT oraz w art. 4a pkt 9 lit. a)-d) ustawy CIT podatnik obowiązany jest do pisemnego zawiadomienia właściwego naczelnika urzędu skarbowego o tych okolicznościach, w terminie 7 dni od ich zaistnienia.

Z powyższego wynika, iż zarówno ustawa PIT jak i ustawa CIT w sposób jednoznaczny określa przesłanki dla uznania samochodu – dla celów podatków dochodowych – za pojazd niebędący samochodem osobowym.

Jednym z warunków jest m.in. posiadanie stosownego zaświadczenia, którego kopię należy dostarczyć do urzędu skarbowego.

Identyczne przesłanki dla uznania samochodu za pojazd niebędący samochodem osobowym obowiązują w zakresie podatku VAT. Do końca 2010 roku określał je przepis art. 86 ust. 4 pkt 1-4 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. z 2004 r., Nr 54 poz. 535 z późn. zm.), w okresie 2011-2012 przepis art. 3 ust. 2 pkt 1 – 4 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy o transporcie drogowym (Dz.U. Nr 247 poz. 1652), natomiast począwszy od dnia 1 stycznia 2013 r. przepis art. 86a ust. 2 pkt 1 – 4 ustawy o podatku od towarów i usług.

Podstawa prawna przeprowadzenia dodatkowych badań technicznych oraz wydania stosownego w tym zakresie zaświadczenia zawarta jest w przepisach o ruchu drogowym.

Stosownie do przepisów art. 81 ust. 2 oraz ust. 11 pkt 7 ustawy z dnia z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm), badania techniczne dzieli się na badania okresowe i badania dodatkowe.

Dodatkowemu badaniu technicznemu podlega pojazd, dla którego określono wymagania techniczne w przepisach ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.), ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, z późn. zm.) lub ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.).

Badania techniczne polegają na sprawdzeniu, czy pojazd odpowiada warunkom technicznym określonym w ustawie Prawo o ruchu drogowym, ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U., Nr 54, poz. 535, z późn. zm.), ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, z późn. zm.) lub ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.), o czym stanowi § 1 pkt 1 lit. a) rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 18 września 2009 r. w sprawie zakresu i sposobu przeprowadzania

badań technicznych pojazdów oraz wzorów dokumentów stosowanych przy tych badaniach
(Dz. U. Nr 155, poz. 1232).

Natomiast zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 12 ww rozporządzenia, zakres dodatkowego badania technicznego pojazdu, o którym mowa w art. 81 ust. 11 ustawy - Prawo o ruchu drogowym dla którego określono wymagania techniczne w przepisach ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych lub ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych - obejmuje sprawdzenie i ocenę spełnienia dodatkowych warunków technicznych, w sposób określony w pkt 1 działu I załącznika nr 1 do rozporządzenia oraz w pkt 7 działu I załącznika nr 4 do rozporządzenia.

W punkcie 7 działu I załącznika nr 4 do rozporządzenia, w ramach dodatkowego badania technicznego pojazdu, dla którego określono wymagania techniczne w przepisach ustawy o podatku od towarów i usług, ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, lub ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, jako kryterium uznania stanu technicznego pojazdu, przedmiotów jego wyposażenia i części za niezgodny z warunkami technicznymi, wskazano brak spełnienia warunków określonych w art. 86 ust. 4 pkt 1-4 ustawy o podatku od towarów i usług.

Pomimo jednak takiej treści punktu 7.1. powyżej wskazanego załącznika do rozporządzenia, uznać należy, że nie ma przeszkód, by dla celów podatków dochodowych, podatnik mógł dostarczyć do naczelnika urzędu skarbowego zaświadczenie, z którego wynika, że dany pojazd spełnia warunki określone w art. 86 ust. 4 pkt 1-4 ustawy o podatku od towarów i usług – w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2010 r.

Takie stanowisko Ministerstwo Finansów zaprezentowało w odpowiedzi na wystąpienie „Gazety Podatkowej” w październiku 2010 roku.

Biorąc jednak pod uwagę, docierające do Ministerstwa Finansów sygnały zbieżne ze zgłoszonymi przez Pana Senatora o przypadkach nieuznawania przez organy podatkowe na gruncie ustaw o podatku dochodowym zaświadczeń wydanych dla potrzeb podatku VAT, potwierdzam zasadność dokonania stosownych zmian w obowiązujących przepisach.

W związku z tym, wystąpiłem w dniu 12 stycznia 2011 r. do Ministra Infrastruktury z wnioskiem o podjęcie prac mających na celu zmianę rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 18 września 2009 r. w sprawie zakresu i sposobu przeprowadzania badań technicznych pojazdów oraz wzorów dokumentów stosowanych przy tych badaniach (Dz. U. Nr 155, poz. 1232), tak by zaświadczenie potwierdzało, że dany pojazd nie jest samochodem osobowym zarówno dla celów podatku VAT, jak i podatków dochodowych.

Jednocześnie pragnę poinformować Pana Senatora, że w toku prac legislacyjnych w Sejmie RP znajduje się projekt ustawy o zmianie ustawy o rachunkowości oraz niektórych innych ustaw (druk nr 2566), w którym m.in. dostosowuje się przepisy ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych do uregulowań obowiązujących od dnia 1 stycznia 2011 r. w podatku od towarów i usług w zakresie pojazdów samochodowych, w tym samochodów osobowych i innych.

Do wiadomości:

1. Departament Spraw Parlamentarnych
w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów
2. Biuro Ministra
w gmachu

Z poważaniem
Z upoważnienia Ministra Finansów
PODSEKRETARZ STANU
Maciej Grabowski
Maciej Grabowski